

Sygn. akt IV KO 163/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie z zażalenia **K. K.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w N.

z dnia 17 sierpnia 2021 r., sygn. akt PR Ds. (...)

o odmowie wszczęcia śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 29 grudnia 2021 r.

wniosku Sądu Rejonowego w N.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w N. postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2021 r. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie, mającego mieć miejsce w okresie od nieustalonego dnia listopada 2020 r. do dnia 15 lipca 2021 r. w N., przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez Prezesa Sądu Okręgowego w N., polegającego na odmowie udzielenia K. K. informacji w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Zażalenie na to postanowienie, które wniósł inicjujący postępowanie K. K. , prokurator przekazał do rozpoznania właściwemu miejscowo Sądowi Rejonowemu w N.. Sąd ten postanowieniem z dnia 22 listopada 2021 r., sygn. akt II Kp (...), na

podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wskazał, że „w sprawie podlegającej rozpoznaniu skarżący stawia zarzuty Prezesowi Sądu Okręgowego w N., zatem sądu nadrzędnego nad tym, który ma rozpoznać zażalenie. Powyższe w odbiorze obiektywnego obserwatora może stwarzać wątpliwości co do rzetelnego i bezstronnego rozpoznania sprawy przez taki sąd”. Sąd Rejonowy, przywołując kilka orzeczeń Sądu Najwyższego uznał, iż w takim wypadku dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za postąpieniem po myśli wspomnianego art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w N. zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie wskazywano na wyjątkowy charakter przepisu art. 37 k.p.k., jako dopuszczającego możliwość odstąpienia od fundamentalnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Akcentowano również, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie tego przepisu może nastąpić m.in. wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

W niniejszej sprawie taki przypadek występuje. Sąd Rejonowy w N., rozpoznając sprawę z zażalenia K. K., miałby oceniać prawidłowość decyzji prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie sugerowanego przez autora zażalenia popełnienia przestępstwa przez Prezesa Sądu Okręgowego w N., tj. podmiot sprawujący nadzór administracyjny nad wymienionym Sądem Rejonowym. W takim wypadku jest wysoce prawdopodobne, że pozostawienie sprawy w kognicji sądu miejscowo właściwego prowadziłoby do pojawienia się, mających cechę racjonalności, głosów, w pierwszej kolejności autora zażalenia, podających w wątpliwość zdolność tego sądu do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy (należy zaznaczyć, że na konieczność rozpoznania zażalenia przez inny sąd niż Sąd Rejonowy w N. wskazywał K. K.). Zatem trzeba zgodzić się z Sądem występującym z inicjatywą w trybie art. 37 k.p.k., że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy przekazał sprawę położonemu poza okręgiem Sądu Okręgowego w N. Sądowi Rejonowemu w B..